

והיה ענין

אם

זכרת כהנים. דהוה דהוה שאל בן העמים אומר בן המצות כמסוף אחר סוף הקדוה. כל הכהן
אין מפשיין קלג כמחוקותיהם טובים מן ממ' נחש ונחש העמים צביר ען השמיין דלבו
במחמה גוף בשמדיה. אמר הכהן וטעם משפיון גלגוש בני וחמשי ובי וקידן ואת.
אלו אלה פלגה אין מחפיון. ופעמים דגאיות קידן ואת ומפשיין דלבו. כס'ג כבוד אדם
הפנה ופכה לומר טעם בזמנת הפנה אומר לאדם הפנה לשם אלוהי מלך. פודר'ת
מפשיין על גארה פכים בר"ח סוף ונכחו לגוה בשארות ברית חדש וגלבר ואת דרשו. ובי סבב
וי' ז' במחוק ועם גדלות ועשרה כפינה ועם אבסר ומפשיין להמשה. מה'ג'ן טלג לספגל טעם
כי אם שליו צביר בשמדיה ופכה צביר כמחמה אן ויחדי אורח טלגוהם וחסדך להפיל :

והיה ענין

מחנה על ע"ש אל על פיר ר"ח וח' מה
שאריו בירושלמי שקורין ברבות וקללות
ועון קורין בר"ח גרהה דלעז חסידים עם
הקלמוד טלג דנפ"ק (כ) אחרין
דנפגלג בקורא דיומא דברעטא קומא דדייה
קורין ומקורין אלהם אין קורין כאל
תענית אלא במחנה ואפ"ס אלא נהגו ק'
אורג קורין בחפיות בבקר ובטריה מלג
מקום בשתקטין בר"ח מיט בך שמדור
קרמ' ר"ח ומקומה פכ"ל ונ"כ הרומה
צטמו ר"ח ונכחו לקרות בשמדיה בר"ח
בר"ח ונכחו לקרות בשמדיה בר"ח
ולקרות ואתגדושו: **במחנה** אשדירוקיה
ועי' וי' ברבות אפי"ג דלעז

והיה ענין

כיון אמרם שאמרנו דלג אסור לנו. וסוף דלמיעל נסכי אל
דקומה קלגם רביס נכפילם דצבייש יחד וסכי ג'אגט לטון סייכיי'ת
סבאשטיס נורם וכן סבבו כי לטון מלד דלג כרוב חד סולן דור
גל וסכין קיינים אס לא מי סבגים רשס וידן א' ואל סכיה וסכי
כרוב ויס סל קל וסדס סמטיין ביניס ועומיסיס טלג'ת וסל
מחמיס נוצרי' ספרי' וסבי' וסבוכ' נורחי אומר מלעמו דלג על כסא'ג'
מורשו דל בסיק וחשמי כי' למי'ס כסלגם ודומס ויוס'ת סלון
לבוהיסיס עד ד' דלג מודי כסיק. ואל סכג א' מוכרחה אמר
לכיל דלג'ת כסין א' גם מחמוג לומר כסילגם אמרם ובי' ס' כי'

והיה ענין

שאלה ז' זרים פיון מעין למיט פסיס מל ציוס ויוסי' פסיס וזוס' פסיס וזוס' פסיס
עם ונכייטי'ת עיי' גילת סמכיו' דע ע' ח' קלח סלח סלח סיוס
כדי ונכייטי'ת עיי' גילת סמכיו' דע ע' ח' קלח סלח סלח סיוס
כל קיסיס פיון וזיון מנחם גדולס ומפסל'תן אכחם גדולס וקמי'כ אולכ'ן כדי
סלח יחופ'ת צבי'ת ענייה נמור ופסי'ס ומפסל'תן ספסל'ת עכרי'ת כפי' מנחם סל
סכס וסכסל קיסיס פיון צמיר סנה כבו'ג לספסל'ת עכס ומפסל'ת יד סכס
ספס ג' עכרי'ת ספוס אמר מלוח ועוקד'תן סכס'ת וספסל'תן ואת סמכיו' עמוד
עלי'ת על סמפסל'תן ספסל עכרי'ת סלח ציוס'ת כלי סאי' ולוח'ת על זס'
ככוכ'יס ואל סמנו'ת עלי' וסמנו'ת ספס צבי'ת סקוד'תן עיי'ת ואל סלח'ת צי'ת
וואלי יסשו דורוי סכליס לומר מדמחקי ככין ואל עיי'ת סיע סכס'ת צרכ'ן
סכיו' וקצמו סלכי' לדודי אס' גם סמכיו'ת מסיס נכיון וסול'ת סמפסל'ת

- (א) אסור וכו' ונאפי (ב) ק"ק וידיעו'ת'ת מתענין בר"ח פיון
- על תווי'ת שביה בלוחו סדום בשגת התנ"ך אלקי הארצי
- (ג) וזמרי'ת פליחות וזמנו'ת וזכר רח"ע כשנוסיה סיון ס'ס
- דלג יליטין מיי'יה כסלח'ת אס לענין מחאוי'ס. ולענין חפיה'ת ספוס
- וי מוחר עיי' ככ"ל: (כ) כספיה'ת. וזכור (ד) לעיל כסיון
- ק"ס חפיו'ת אלא סירוח ית' וי' א' דוקא סח: (ז) אן גוריון וכו'.

תירא א אסור חפיה'ת. כחכ כ"י ס' חפ'ת'ס אפי' קק וידיעו'ת'ת מתענין
נצורה בר"ח פיון וי' פ'ע נחש'ת דלג' עסי'ן מיי'תו כעמח
ומיא ספ' דערדי'ן כח' דמח'ר. לכחש'ת מ' חפיה'ת ספוס ואל לרומ'ת'
אסור סכ'ל ודרי'תו וסכ'י קס'ת ויח'ת סאסי' ואל סירוח ית' וי' א' לוח'ל
סח: ב כ' יוד סקל'ת וכו'. כל דסמכיה'ת חפיה'ת מלוח בר"ח קס'ן א'

והיה ענין

מדרכן דמפסנת ברית פ' סיס קורח טלג' לכחול'ת מיו' אר'ך לקח'ת כיון
ק"ס כמל'סס ולאו'ר. שמד'ת על דכרי ככל מדומס סדמן כספי אל לוי ליטכ
מנכ' מ'ת וידיעו'ת'ת סנכ'ו לסמכ'ת צ"ח פיון על גדי'ס ספ'י' מד' ללג'ת
מחוס גדולס וקידן ואת ומפסל'תן ספסל סמח'ת וחד'תן לבי'ס'ת ללכ'ל ולספוס
ולא'ת ומפסל'תן ספסל מדרי'ס ככסי'כ כסל'ר יומ'ס ספוס אומ'ס אס מל ר"ח פיון
צט"ס ומפסל'תן מנחם לאמר ג' פטוס לא'ר מלוח ומפסל'תן מנחם וקידן ואת
ווא'ר'ת מיד ומפסל'תן מדי'ת כסוד' כל סעילה סכס'ס ווא'ר'תן לנכייסיס ועדי קצמ'ן
סמרו'תן לקס'ת על סיון ועומ'ן כל סמרו'תן ומסכין מנכ' ספס נמור גמור
פסי'ס מלכ'ת וזנו ככל סמכ'ת ספסל ומסכ'ת כסין סמכ'ת מיי'ת קדו'ת'ת
כלכ'ר על א' עכרי'ת כסס'ר ספוס ויעקב חלק סיי סיוס'ן ו' סמכ'ת על מנכ'
ז' כקל נחל וסכ' סלוח על א' ככרדי'ת ואל ספס'ת אלו וקף סמנו'ת מנחם
דרי'ת סקוד'ת'ת מיי'ת ואל סלח'ס כדי'ס אפ"ס מלוח ספס'ת ככרי'ת כד'ר לספס'ת
כסא'ר ש'ס נכ'ל כדכרי'ת סיון סלכ'ר דכרי'ת'ד א' וי' א' ואל סמרו'ת ומפס'ת
על דכרי'ת מל' כל סרש'ת סיס נכ'ל כדכרי'ת מנכ' קוד'ת כוס סקוד'ת כדכרי'ת
כדי'ת קוד'ת לטון: ודרי'תו סלר'ס'ס רכ'י' וספ'ו וכל סייס'ס וסי מס כין א'
סמכ'ת דק"ק וידיעו'ת'ת ללוח'ת וספוס'ת סכס'ת כע'ן סדומ'ת סדמן כס'ן וי' א'

ספר מחניים

קנה

הלכות שבתות

עשרים קורין פרושת במדבר מיני קודם עשרת. ופי' פניו ועצרו, ופי' דסקודי נמנו באותו סדר. איא תחונה מרי"ח סיון עד אחר אפרו חג של שבתות. במנצא אומרים תחנה עד ג סיון כי ג בסיון מתעין שם בכל שנה עד גזירת שדרה שם באותו יום, לכן אומרים תחנה עד יעבור תחשנה. חסיפין חיו נכונים ליום השלישי (שבת יא). הניח בפרדאק: איא ציין דמרי"ח סעות הנבלדי. בשבת דלפני חג השבתות נהניו באשכנז לחזיר כל סדינות וקחלות ויישובים שדחה כחן גזירת תחניו. ואומר אורח לאתרהו. וולת אלדי באונטי. אג הרחמיסד במקומו. בכל סדינת ויינוס איא אג הרחמיס אלא בשבת דלפני שבעות דמוכרון את הקדושים גזירת תחניו. וכשבת חזון ישעיהו מוכרוין נכ אורחן הקדושים ואמר אג הרחמיס. וכן הנהיג מדרין יתעם במערותו. וכשרב שבעות וכן באפרו חג איא נ"ב למנצא. ואם תל ביום שני או חמישי או אומרים אל ארד אסיס.

ספר מחניים פ"א אריה פ' צ"ג

קלא. סיון מראש חדש שלו עד אחר אפרו חג של שבעות אין נופלין ואין אומרים בשבת דקמח, לפי שמרי"ח סיון סתחיל סעות הנבלת. א) במנצא אין אומרים בשום שבת אג הרחמיס כי"א בשבת קודם שבעות ובשבת של חזון ישעיהו, ומוכרוין הרחי תחניו. בשני השבתות, וכמשה של תענית הגזירה אומרים ג"כ אג הרחמיס.

ב) שם אתה אירע חתונה בשבת שלפני שבעות וצויה מהרי"א שאין לומר רק נשמת מעניי ולא לשונת יוהר, החתונה בשבת שלאחר שבעות נהני לומר נשמת ואיסן של חתונה ויצר חולת של שבת, כד נהניס בעיר ווינא. עכ"ל תהנה עכ"ל.

ג) נהנה ובראך אושפרייך ובהני אין אומרים תחנו מרי"ח סיון עד לאחר שבעות. ד) במנצא נופלין עד ג סיון משום תענית בגזירת תחניו דמתעניו בכל שנה ושנה ג' סיון, ועוד טעם משום ר' יהודה הלוי שהנהני שלא נופלין ג' ימים לשבעות משום דכהני חיו נכונים לשלשת ימים, ונהני לומר איילו סליחות במענית תגזירות, רבם צרלדני, אלקי' אל דמל את הקול, סומון, חרוזה ראשונה ד' שמשת, ומתחילין חרוזה חלא עיניך, חסאנו אנה אנכי חסאתי, זכור ברית ג' חרוזות אנא חבם, וכל סדר זה נהנין לומר ג"כ בהמענית גזירה ק"ט' לפרט, ומתענין אותה כל שנה ושנה ד' אלול כל אותם הנולדים בקהלת ומוכרוין הודני קייס במשה ואמרם אג הרחמיס.

April 12, 1951

ד. החלטה בדבר קביעת יום השואה ומדד הגישאות

מדדכי גורלך רכשך ועזרהנכנסת):
השנים כוננים, איך נוכח וישראל כוננים
בית נבית אחים ואחיות צדקה, כסים, ועזרת הנחמה את
מחברך לחסות כמנכס בהנעה רצינית ומשוכנת. כפר חלי

אבותינו חקנו לשאריות שונות יום גום ואלו
כפי ר' בסיון ועד, שאין להשתתם בשום פנים אל הסו'א
בדה וצביה על ישווי.
אג צריקים לחנוך בנאריך מנכסל, המתאים ב
לפני רוב השוואות על יהדות ארדמה ולמד הגישאות
שתתקיים הודיס יוסף, ומשום כל, במורה ועזרהנכנסת
בסוף חודס ניסן, כפי המסורת, שבתם והיסודו על ידי
אבות אבותיהם של הנאצים, אשרי ספעיהנבל, קהילות
בישראל רבתי.

אצרת הכנסות

March 13, 1951

גיוס מרד הנסאות:

נחתיל לדרו בענין זה. ונסתיק בשעה 9:30 בשעה שיבוא
ג'ר הכנסת.

תור י. תרני.

בועדה המסנה המהמנו החברים ציולינג, ברנר ומ. דויאל-נאור.
הועדה רכה בזה ובכללנו הגינו בדעה שיש לקיים יום שחיל
ביום השואה ובזכרון נכון ביום מרד הנסאות. לא באנו

מ. גורנס.
ג'ר וערה המסנה

לידי המסכה כדבר המאריך והנצח של חג הכנסת מ. ציולינג -
לקבוע את היום בערב פסח של חג הכנסת מ. דויאל-נאור - ביום מרד
סלחמת העולג, מאז הצעה את יום י' בטבת.

תור י. תרני. האם הצעתם עם ליום הזה.

לא דנו בזה, אך קראנו לכך יום מרד הנסאות וזכרון השואה.

מ. ציולינג.

הכוונה היא לחוקק חוק שבועה לייסד לפסלה.

תור י. תרני. האם הכוונה שהכנסת תחוקק חוק או תכריז על היום הזה.

ההצעה שאני סניע עמא, היא כעם אמר הכנסת ה. כדור וכספי.

מ. ציולינג.

זו לא מנו פגיעים לקבוע יום מרד בחולג ולא לקבוע יום בחודש ניסן. אין זה
הייב להיות דומא ערב פסח פסח. זה יכול להיות יום לכני זה או אחר זה.
מנו פגיעים זמא גם לאחד החייצות עם כמא וכמא תרנים בחוץ לארץ. שהיו
עומסים למרד הנסאות.